

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13Csp/79/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117213889
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5117213889.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený zvoleným zástupcom Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: M. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, Ž., o zaplatenie 800,90 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.692,78 eur, spolu s úrokmi vo výške 25,50 % ročne zo sumy 800,90 eur od 02.03.2017 do zaplatenia a spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 800,90 eur od 02.03.2017 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v časti o zaplatenie sumy 39,28 eur zamietá.

III. Žalobcovi proti žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenu súdu dňa 13.04.2017, sa právny predchodca žalobcu, spol. Poštová banka, a.s., domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 800,90 eur, spolu so zmluvnými úrokmi a úrokmi z omeškania, vyčíslenými ku dňu 01.03.2017 vo výške 891,88 eur, úrokmi zo zostatku nesplatennej istiny v sume 800,90 eur vo výške 25,50 % ročne odo dňa 02.03.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 800,90 eur od 02.03.2017 do zaplatenia, poplatkami vo výške 39,28 eur a nahradiť mu trovy konania. Žalobu právny predchodca žalobcu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 09.03.2011 bola medzi stranami sporu uzavretá zmluva o úvere č. 5274530811, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý zo strany pôvodného žalobcu úver vo výške 1000,- eur, pričom k čerpaniu úveru došlo dňa 09.03.2011. Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach po 28,- eur mesačne, k 9. dňu toho ktorého mesiaca, počnúc dňom 09.04.2011, s termínom konečnej splatnosti úveru do 09.01.2017. V dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne. Pôvodný žalobca pred zosplatením úveru aplikoval voči žalovanému postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zaslal žalovanému upozornenie pred zosplatením úveru. V upozornení pred zosplatením bol žalovaný oboznámený s tým, že pohľadávka pôvodného žalobcu vo výške 315,96 eur, pozostávajúca z omeškaných splátok v sume 280,- eur a z poplatkov v sume 35,96 eur, je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Vzhľadom na to, že žalovaný úhradu pohľadávky nevykonal do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia, pôvodný žalobca listom pristúpil k zosplateniu úveru ku dňu 10.04.2014. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve zo strany žalobcu nezaplatil dlžnú pohľadávku. Pôvodný žalobca si v súlade s Obchodnými podmienkami uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov za poskytnutý úver vo

výške 25,50 % ročne, ako aj nárok na zaplatenie poplatkov v zmysle Sadzobníka v sume 39,28 eur. Pôvodný žalobca si voči žalovanému uplatnil taktiež aj príslušné zákonné úroky z omeškania, v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z..

2. Okresný súd Žilina, ako súd prvej inštancie, rozhodol prvýkrát vo veci samej rozsudkom, sp. zn. 13Csp/79/2017-98 zo dňa 30.01.2018, ktorým žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na základe odvolania žalobcu, uznesením, sp. zn. 11Co/193/2018-135 zo dňa 28.08.2018, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie prejednávajúcu vec nesprávne právne posúdil, keď konštatoval premlčanie žalobcom uplatneného práva, keďže vyhlásením nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018 v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stratilo účinnosť ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, prostredníctvom ktorého sa mala spotrebiteľom poskytnúť ochrana spotrebiteľských vzťahov vo vzťahu k nekalým praktikám dodávateľov pri uplatňovaní ich premlčaných nárokov, a ktoré v prejednávanej veci aplikoval pri svojom rozhodovaní aj súd prvej inštancie, pričom jeho aplikácia bola pri rozhodovaní v prejednávanej veci zásadná. V dôsledku vyššie uvedeného súd prvej inštancie aj nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

4. Vzhľadom na to, že v danej veci išlo o drobný spor, súd v zmysle § 177 ods. 2 písm. a) C.s.p. a ust. § 219 ods. 1 a 3 C.s.p., vo veci opätovne rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 23.10.2018, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu dňa 16.10.2018.

5. Súd vo veci v ďalšom postupoval v zmysle záverov odvolacieho súdu a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, nachádzajúcimi sa v súdnom spise, a zistil nasledovný skutkový stav.

6. Zmluvou o úvere - dostupná pôžička zo dňa 09.03.2011, uzatvorenou medzi spol. Poštová banka, a.s., ako veriteľom, a žalovaným, ako dlžníkom, poskytol veriteľ žalovanému pôžičku - spotrebiteľský úver vo výške 1.000,- eur, ktorý mal žalovaný splatiť v 70 mesačných splátkach (bez poistenia) po 28,- eur, splatných k 9. dňu v mesiaci. RPMN bola určená na 28,70 %, úroková sadzba bola 25,50 %, priemerná hodnota RPMN bola 26,49 %, celková výška nákladov bola 899,61 eur. Konečná splatnosť úveru bola stanovená na 09.01.2017.

7. Zmluvou o postúpení pohľadávok, uzatvorenou medzi spol. Poštová banka, a.s., ako postupcom, a súčasným žalobcom, ako postupníkom, dňa 10.10.2017 žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému, uplatňovanú v tomto konaní, v dôsledku čoho došlo aj k pripusteniu zmeny subjektu na strane žalobcu.

8. Pôvodný žalobca listom zo dňa 24.03.2014 upozornil žalovaného, že ku dňu 24.03.2014 je jeho pohľadávka, vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, vo výške 315,96 eur, pozostávajúca z omeškanej splátky vo výške 280,- eur a poplatkov vo výške 35,96 eur, a súčasne vyzval žalovaného na zaplatenie tejto sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Žalovaný bol súčasne upozornený, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy záväzku, veriteľ je oprávnený úver vyhlásiť za predčasne splatný a žiadať žalovaného o úhradu celej úverovej pohľadávky.

9. Pôvodný žalobca listom zo dňa 10.04.2014, z dôvodu podstatného porušenia ustanovení zmluvy o úvere a obchodných podmienok žalovaným, vyhlásil úverovú pohľadávku žalovaného v sume 1.020,05 eur, pozostávajúcu z dlžnej istiny v sume 800,90 eur, úroku v sume 179,87 eur a poplatkov za upomienky v sume 39,28 eur, za predčasne splatnú ku dňu 10.04.2014 a súčasne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení, účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy

o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 písm. a) a b) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

13. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., účinného v rozhodnom čase, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Právny predchodca žalobcu, ako veriteľ, v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení ZoSÚ a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami na základe zmluvy, uzatvorenej dňa 09.03.2011, je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona.

16. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania, ako aj z citovaných zákonných ustanovení, súd dospel k záveru, že žalobca preukázal platné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spĺňajúcej všetky obligatórne náležitosti v zmysle ZoSÚ, medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným, v zmysle ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1.000,- eur, pričom žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky, vrátane dohodnutých úrokov, žalobcovi vrátiť v 70 mesačných splátkach v sume 28,- eur. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný do dňa rozhodnutia súdu v celom rozsahu splnil tento svoj záväzok vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky a žalovaný pohľadávku žalobcu nijakým spôsobom nespochybnil a nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, súd žalobe v časti o zaplatenie sumy 800,90 eur, spolu s vyčísleným úrokom vo výške 891,88 eur (spolu suma istiny a vyčíslených úrokov 1.692,78 eur) a úrokom vo výške 25,50 % ročne zo sumy 800,90 eur od 02.03.2017 do zaplatenia, ako skutkovo a právne dôvodnej, vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie tohto dlhu žalobcovi.

17. Žalovaný sa nevrátením poskytnutého úveru v lehote splatnosti dostal do omeškania, a preto súd, v súlade s citovaným zákonným ust. § 517 OZ, priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške, ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, t. j. z nezaplatenej sumy istiny úveru 800,90 eur, v sadzbe 5,25 % ročne (ako základná úroková sadzba ECB 0,25 % + 5 percentuálnych bodov), počnúc dňom 02.03.2017 (tak, ako bolo žalobcom uplatnené) až do zaplatenia.

18. Súd napokon nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie poplatkov v sume 39,28 eur a žalobu v tejto časti zamietol, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by takáto výška poplatkov bola upravená v sadzobníku poplatkov pre daný typ spotrebiteľského úveru, ktorý sadzobník bol prílohou žaloby.

19. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1, C.s.p.. Možno konštatovať, že žalobca bol vo veci v plnom rozsahu úspešný, keďže zamietnutie žaloby v časti o zaplatenie sumy 39,28 eur predstavuje iba nepatrný neúspech, pričom žalobca bol plne úspešný aj v odvolacom konaní, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania v prvej inštancii a odvolacieho konania voči neúspešnej strane, t. j. žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, a to v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.